

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของ
ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
**PERSONAL FINANCIAL PLANNING FOR STABLE LIFE OF SENIOR CITIZAN
IN BANGKOK**

สุทธิรักษ์ ศิริสม
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Sutthiruk Sirisom

E-mail: sirisomdear@gmail.com

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยในการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรวัยสูงอายุที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ (1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ

การทดสอบแบบ t-test และใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากในการวิเคราะห์พบความแตกต่าง จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ที่ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน (2) ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และทัศนคติการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, ความมั่นคงในชีวิต, วัยสูงอายุ

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to study personal financial planning for stable life of senior citizen in Bangkok, (2) to study personal financial planning for stable life of senior citizen in Bangkok, classified by personal factors, (3) to study financial planning factors affecting personal financial planning for stable life of senior citizen in Bangkok. The sample of this study consisted of 400 people who were senior citizen living in Bangkok. A research instrument for data collection was a questionnaire, which was divided into two parts: (1) descriptive statistics, including frequency, percentage, mean and standard deviation, (2) Inferential statistics including t-test and one-way ANOVA statistics as well as LSD for a pairwise comparison in case that the differences were found.

The results of hypothesis testing indicated that (1) the respondents with different personal factors, including gender, age, education level, marital status, occupations and average monthly income that were different had an effect on personal financial planning for stable life of senior citizen in Bangkok, differently, (2) financial planning factors including knowledge and understanding of financial planning, financial planning patterns, financial attitude and economic situation influenced personal financial planning for stable life of senior citizen in Bangkok.

Keywords : Personal Financial Planning, Stable Life, Senior Citizen

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของประชากรในการเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมาก มีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยสูงอายุขึ้นทุกปี ซึ่งการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยสูงอายุมาจากหลายปัจจัย เช่น คนรุ่นใหม่ครองตัวอยู่เป็นโสด การแต่งงานที่ช้าทำให้มีลูกช้า หรือบางครอบครัวแต่งงานไปแล้วแต่ไม่ยอมมีลูก จึงทำให้อัตราการเกิดลดลง ในขณะที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงเป็นเหตุให้ผู้สูงอายุบางคนไม่มีลูกหลานดูแล อาจจะต้องดูแลตัวเองหรือหากคนดูแลหาบ้านพักอยู่ในยามแก่ชรา เช่น บ้านพักคนชรา เพื่อที่จะมีคนคอยดูแลในวัยสูงอายุต่อไป ซึ่งวัยสูงอายุ สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ วัยเริ่มต้นของการสูงอายุ คือ บุคคลที่มีอายุ 51-65 ปี วัยเกษียณ คือ บุคคลที่มีอายุ 55 - 70 ปี วัยสูงอายุ คือ บุคคลที่มีอายุ 65 - 75 ปี และวัยสูงอายุยิ่ง คือ บุคคลที่มีอายุ 71 - 80 ปี (โสภภาพรรณ รัตนะ, 2555 : 8)

การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมมาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านสุขภาพ การมีส่วนร่วมทางสังคม และหลักประกันในชีวิตซึ่งการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยสูงอายุ โดยเฉพาะการเตรียมพร้อมด้านการเงินและทรัพย์สิน เงิน คือ ปัจจัยสำคัญที่จะนำมาใช้จ่ายในวัยวัยสูงอายุ ทั้งใช้จ่ายประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่อยู่อาศัย ซ่อมแซม ปรับปรุงบ้าน หรือการปรับสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับสมรรถนะร่างกายของผู้สูงอายุ และด้วยในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค ภาวะทางการเมืองและอื่นๆ อีกมากมาย ที่ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในชีวิตและในหลายอาชีพมีความไม่แน่นอนทั้งในเรื่องของสวัสดิการพนักงานต่างๆ การลาออกจากงาน การถูกเลิกจ้าง หรือการเกษียณอายุการทำงาน ดังนั้นเพื่อให้มีเงินเพียงพอต่อการใช้จ่ายในปัจจุบันและในอนาคตไม่เป็นภาระแก่ครอบครัว ลูกหลาน รวมถึงไม่เป็นภาระแก่สังคมและประเทศชาติ ช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตในแบบที่ตนต้องการได้ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจึงจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดการและวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. **ด้านเนื้อหา** ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และทัศนคติการวางแผนทางการเงิน

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

2. **ด้านประชากร** ประชากรวัยสูงอายุที่ใช้วิจัย คือ ประชากรวัยสูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตาราง Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน

3. **ด้านพื้นที่** พื้นที่ที่ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล คือ พื้นที่ในกรุงเทพมหานคร

4. **ด้านระยะเวลา** การศึกษาในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2567 – 30 มิถุนายน 2567

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

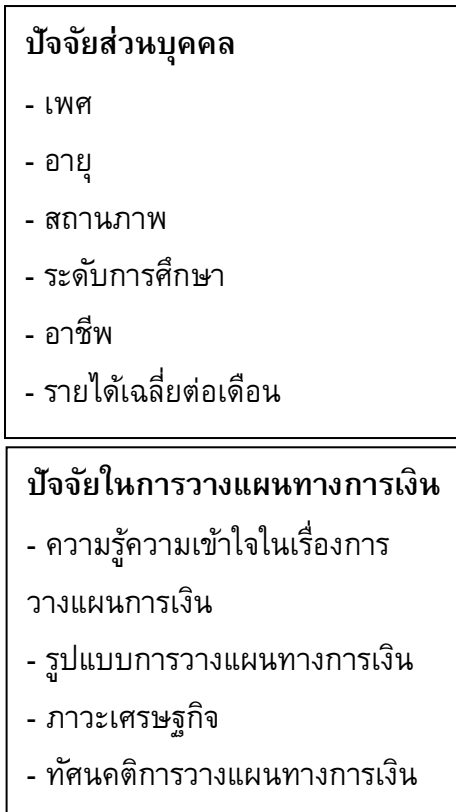
1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

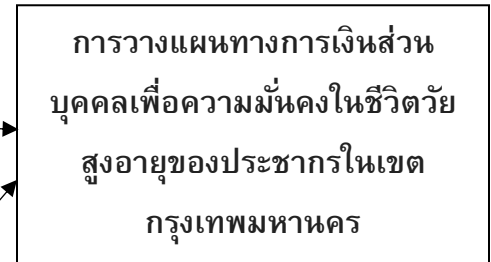
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษา

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ที่ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างกัน

2. ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และทักษะการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

Hanna and Wozniak 2001, Shiffman and Kanuk 2003 (อ้างใน : รัชส์สุดา เหล่าคา 2563) สรุปความหมาย ของ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ไว้ดังนี้ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม ซึ่งเป็นลักษณะที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค และส่วนใหญ่ นักการตลาดได้ใช้เป็นลักษณะพื้นฐานในการนำมาพิจารณาการแบ่งส่วนตลาด

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2550) ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เป็น กระบวนการในการจัดการเงินของบุคคล เพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการโดย เป้าหมายของบุคคลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป้าหมายที่เกี่ยวกับการเงิน (Financial Goals) หรือเรียกว่า “เป้าหมายทางการเงิน” เป็น เป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้ และถ้าบรรลุเป้าหมายทางการเงินจะทำให้บุคคลมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปตามสถานะภาพของบุคคล รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น เช่น เก็บเงินซื้อบ้าน เก็บเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาให้บุตร เก็บไว้เพื่อใช้ในวัยเกษียณอายุ เก็บเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญที่จะทำให้ บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ คือ “เงิน” ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้

2. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non – Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดใน รูปตัวเงินได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ต้องการช่วยเหลือ สัตว์ที่ถูกทิ้ง ซึ่งบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤตยา ตระการจันทร์ (2564) การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ กลุ่มประชากรที่มี อายุระหว่าง 25 - 50 ปี ในพื้นที่อำเภอเป็ดยักษ์ จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า การวางแผน

ทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ กลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 25 – 50 ปี ในพื้นที่อำเภอเป็อยน้อย จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันจะมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณที่แตกต่างกัน

ชฎาพร คุณชื่น (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน

ณัฐวารีย์ ศรีวัฒนไชย (2563) ที่กล่าวว่า จากการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านระดับการศึกษา แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ เกิดจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนงานวิจัย วรรณกรรม และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชากรวัยสูงอายุที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรได้อย่างชัดเจน จึงเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการโดยการเปิดตาราง Taro Yamane(1973) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% และค่าระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane(1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร
2. นำนิยามศัพท์มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุมให้มีความสัมพันธ์กับนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ใช้ในการวัดผล
3. จัดทำแบบสอบถาม โดยอ้างอิงจากนิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ราย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ เป็นคำถามแบบประเมินค่าความสำคัญ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่ ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

1.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ ทิศนคติการวางแผนทางการเงิน และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

- 2.สถิติเชิงอนุมาน(Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการทดสอบ

t-test ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน และอาชีพ ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติการทดสอบ One-Way ANOVA หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และทัศนคติการวางแผนทางการเงิน ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64 มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 43.50 มีสถานภาพ โสด ร้อยละ 55.00 มีระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 64.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ร้อย ละ 39.00 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 37.50

กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยในการวางแผนทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับ สำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รวมอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด คือ ด้านความรู้ความ เข้าใจเรื่องการวางแผนการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านทัศนคติการวางแผนทางการเงิน และด้าน รูปแบบการวางแผนทางการเงิน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงใน ชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านส่งผล ต่อการจัดการทางการเงิน มีการจัดสรรเงินไว้สำหรับการออมในแต่ละเดือน ก่อนนำเงินไปใช้จ่าย ท่านสามารถนำความรู้ หลักการ เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ และสามารถบริหารจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในแต่ละเดือนได้ดี ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และสามารถอธิบายการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ได้เท่ากับร้อยละ 61.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมในระดับสำคัญมากที่สุด พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านส่งผลกระทบต่อจัดการทางการเงิน รองลงมา คือ มีการจัดสรรเงินไว้สำหรับการออมในแต่ละเดือนก่อนนำเงินไปใช้จ่าย ท่านสามารถนำความรู้ หลักการ เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ และสามารถบริหารจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆในแต่ละเดือนได้ดี ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

2.1 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน

2.2 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยา ตระการจันทร์ (2564) การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ กลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 25 - 50 ปี ในพื้นที่อำเภอเป็ยน้อย จังหวัดขอนแก่น พบว่า

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ แตกต่างกัน

2.3 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออม แตกต่างกัน

2.4 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา ที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกัน

2.5 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

2.6 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ ที่ต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชน ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า อาชีพที่ต่างกันจะมีผลต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน อาชีพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมเช่น ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน เป็นต้น

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครดังต่อไปนี้

3.1 จากการศึกษพบว่า ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ เรื่องการวางแผนการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัย สูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และมีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินนั้นทำให้สามารถนำความรู้ นั้นมาปรับใช้และประยุกต์ใช้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ที่กล่าวว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเงิน นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชัน และมีถือ สสูงที่สุด

3.2 จากการศึกษพบว่า ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ด้านรูปแบบการวางแผนทาง การการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับสำคัญมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า รูปแบบในการออม การลงทุนหรือการเปลี่ยนรูปแบบของเงินตราไปเป็นสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ เช่น การออมใน รูปแบบเงินฝากธนาคาร ประกันชีวิตการวางแผนทางการเงิน เป็นต้น มีผลต่อการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัย อารดา โชติธรรมกาล (2560) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการวางแผนการเงิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของกำลัง แร่งงานที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านรูปแบบการออมหรือการ ลงทุนใน ปัจจุบัน มีส่วนในการตัดสินใจในการออม

3.3 จากการศึกษพบว่า ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขต กรุงเทพมหานคร และมีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ใน สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงขึ้นลงทางเศรษฐกิจ ทั้งดีและไม่ดี มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วน บุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ (2560) ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเซี่ยน ที่กล่าวว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.4 จากการศึกษพบว่า ปัจจัยในการวางแผนทางการเงิน ด้านทัศนคติการวางแผนทาง การการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การรับรู้ ความรู้สึกนึกคิด หรือ ความคิดเห็นในการวางแผนทางการเงิน แนวคิดด้านการเงิน การ

ออม การลงทุน การยอมรับระดับความเสี่ยงในการลงทุนและการตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับเรื่องวางแผนการเงินในอนาคต มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญธาดา กฤษเลิศกุล (2564) ที่กล่าวว่า ทศนคติทางการเงินส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ ลูกค้าเอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม 1 พบว่า ทศนคติทางการเงินมีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของลูกค้า เนื่องจากทศนคติทางการเงินอยู่ในระดับมาก ซึ่งมาจากการรับรู้ ประสบการณ์ และความเชื่อ โดยจะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล รวมถึงสภาพแวดล้อมด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชากรเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการเงิน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรส่งเสริมการให้ข้อมูล ความรู้ เรื่องการออมและการลงทุน เพื่อเป็นประโยชน์ด้านการวางแผนทางการเงินแบบเข้าใจง่าย และให้มีสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชากรที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุ

2. ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงิน จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญมากที่สุดในรูปแบบการออมเงิน คือ เงินฝากธนาคาร ประกันชีวิต ดังนั้น การเลือกรูปแบบการออม การจัดสรรการลงทุนให้ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดที่ยอมรับได้ ซึ่งสถาบันทางการเงินควรออกรูปแบบการออมการลงทุนที่สามารถตอบโจทย์ เหมาะสมและบรรลุเป้าหมายทางการเงินของประชากร

3. ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จึงต้องให้ความสำคัญในด้านภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งควรมีการวางแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น และต้องคอยเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้ทันเหตุการณ์และให้เกิดการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

4. ด้านทัศนคติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการเงิน ควรให้ความสำคัญในเรื่องทัศนคติ ความคิด ความรู้สึกของประชากรในเรื่องของการเงินมากขึ้น เช่น การรับรู้ข่าวสารที่เป็น

ข้อเท็จจริง และทันต่อเหตุการณ์ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนทางการเงิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประชากรที่ศึกษานี้เป็นเพียงประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวอย่างในสวนภูมิภาคหรือระดับประเทศด้วย เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความหลากหลายและเป็นภาพรวมมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เกี่ยวกับตัวแปรปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น ปัจจัยการตัดสินใจ ปัจจัยแรงจูงใจ เป็นต้น เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงและมีผลการศึกษาที่ความสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กฤตยา ตระการจันทร์. (2564). การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ กลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 25 - 50 ปี ในพื้นที่อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ชนิษฐา ตันสถาวีรัฐ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครื่องบริษัทหน้าเขียน, สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ชฎาพร คุณชื่น. (2561). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชาญธาดา กฤษเลิศกุล. (2564). ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา : ลูกค้าเอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคาร B จำกัด(มหาชน) เขตนครปฐม 1. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ณัฐวารีย์ ศรีวัฒนไชย. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงานบริษัท หลักทรัพย์ เอเชีย พลัส จำกัด. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นเรศ หนองใหญ่. (2560). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รักษ์สุตา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิรินุช อินละคร. (2550). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไอยรา ผ่านเมือง. (2560). การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก 2, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสภภาพรรณ รัตน์ชัย. (2555ก). ฟ่านักพักพิงแห่งหนใดในยามชรา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสง ดาว.
- สยานนท์ สหุพันธ์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. วารสารวิชาการ, วิทยาลัยดุสิตธานี.
- อารดา โชติธรรมกาล. (2560). การจัดการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของกำลังแรงงานที่มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.